

Vierdaagse naar Texel - eiland voor vogelfreaks

KRISTA WETTINCK

Texel is het grootste van de Nederlandse Waddeneilanden. De Wadden zijn een kraamkamer, schuilplaats en onuitputtelijke voedselbron voor verschillende soorten vogels, vissen en zeezoogdieren. Hoog tijd dus dat ook Natuurpunt Boven-Schelde samen met Natuurpunt Gent eens een kijkje ging nemen. Een verslag.

Vier dagen Texel. Van 17 tot en met 20 oktober 2008. Als je om acht uur in de Gentse binnenstad vertrekt, is dat maar een goede vier uur rijden. Om te onthaasten? Wat dacht je? Al vlug werd het opzet van dit tripje duidelijk: zoveel mogelijk leuke vogels zien en natuurlijk ook genieten van de open ruimte, iets wat in Vlaanderen een schaars goed is geworden. Na Breda was het al goed prijs met onder meer de eerste *grote zilverreigers* en een paar *ooievaars* op verlichtingspalen. Texel hadden we nog niet bereikt, maar ons soortenlijstje dikte al gestaag aan.

De vogel gevlogen

In Den Helder lag de veerboot al klaar. De 'Dr. Wagemaker' bracht ons in 25 minuutjes over het Marsdiep. Op Texel deden we meteen een eerste twitch. Er was een *bonte tapuit* gesignaleerd, maar onze berichtgeving bleek achterhaald. De vogel, een dwaalgast die er was terechtgekomen door de krachtige oostenwind, was al gevlogen. Maar niet getreurd, de eerste *kramsvogels* voor het najaar lieten zich goed bewonderen op de parking van Paal 13. Als alternatief deden we een fikse wandeling in het mosduin. Dat leverde *graspieper* en *roodborsttapuit* op en ook veel *dotterbloem*, *echt walstro*, massaal veel bloeiende *kamperfoelie*, *kruipbrem*, *tormentil*, *duinroos*, *rondbladig wintergroen*, *dopheide*, *reigersbek*, *slangenwortel* en *zandblauwtje*. Het duin bleek ook de geliefde plek van een mooie kudde zwarte paarden, die zoals we de volgende dag konden merken een beetje agressief uit de hoek kunnen komen... Toen we te dicht in de buurt kwamen, vond een hengst het nodig om ons persoonlijk de uitgang van het gebied te tonen...

Niet uit de lucht

Naast trek van *veldleeuwerik* en *graspieper* was er ook opvallend veel trek van *koperwieken*. Hun lichte 'srieuw'-roepje was de hele vier dagen niet uit de lucht. Na deze

tocht zochten we onze slaappleats op, een bungalow voor zes personen met nr. 384 – na nachtelijke of ochtendlijke escapades te onthouden, want die huisjes zien er allemaal eender uit. Ook ondergetekende stond eens aan de verkeerde deur te pieren. Ruime bungalow, goed comfort en – heel belangrijk – een keukentje waar Guy zich volledig kon uitleven! En lekker was het zeker! We werden verwend met stevige boerenkost, verse savooi met varkensgebraad en de volgende dag lekker Wichels 'rood gehakt', telkens met een goed glas rode wijn erbij.

Na inspectie van de bungalow vatten we de zoektocht naar de *sperwergrasmus* aan. Geert vond die wel, maar de rest van de groep kreeg het vogeltje niet te zien. We werden wel verblijd met de eerste *toendra-rietganzen* en groepjes *grauwe ganzen* en *rotganzen*, maar het toppunt waren drie *grote piepers* die even met het kopje uit het lange gras kwamen 'piepen'. We sloten de dag af met honderden *goudplevieren*, een *Amerikaanse wintertaling* en een *kleine strandloper*.

Mieren in de broek

Op dag twee haalden we het grote materiaal boven om een kleine dwaalgast te kunnen oppikken. Gewapend met box en mp3-speler slopen we door de bossen en struiken van het eiland. Onze wandeling leverde enkel een *havik*, *ruigpootbuizerd* en wat bossoorten op. Maar ons geduld werd ruimschoots beloond toen we bij schemer op weg naar de auto's plotseling op een *bladkoninkje* stootten! Voor mij was dat naast de ruigpoot bestlist het topmoment van de vierdaagse!

De mp3-speler hadden we niet nodig voor de zoektocht naar de juveniele *roze spreeuw*. Een spreeuwetje met een gele bek zou toch gemakkelijk te vinden moeten zijn tussen de massa blinkende *spreeuwjes*. Helaas hebben die beesten echt mieren in hun broek! Als ze al eens gezellig neerstreken op een uit de kluiten gewassen duindoorn, vlogen ze een seconde later weer op omdat de duindoorn aan de andere kant van de duinpan beslist lekkerder oogde. Na wat heen en weer geren konden we toch een goede blik op die verre gast werpen!

Goed begin en lekker einde

Dag drie begon goed met twee overvliegende *velduilen*. De stemming was gezet! Een ochtendwandeling in de bossen rond de bungalow leverde een bende *zwarte mezen* op, de Limburgers onder de mezen. Later op de dag mochten we opnieuw een *bladkoninkje* van dichtbij waarnemen. Bij

het vallen van de avond bleven Geert, Bernard, Karina en ik comfortabel vanuit de auto moedig de wacht houden om een glimp van een velduil te zien. Helaas pindakaas, het woei heel hard en uilen slaan dan niet graag de vleugels uit. Guy, Guido en Walter vonden het welletjes met die straffe wind en zaten al in het gezellige restaurantje 'Paal 28' te genieten van een goed Texels biertje om hun koude neuzen te verwarmen. Daarna genoten ook wij daar van lekkere Nederlandse kost.

De vierde dag bleek de wind helaas nog wat meer van de partij en vertrokken we noodgedwongen wat vroeger richting Gent. Een omweg langs Zeeland leverde ons nog enkele soorten op: *roodhalsfuut*, *kuifduiker* en *kleine strandloper*.

